

SPOLEČENSTVÍ

LIST HORNÍHO SBORU ČCE VSETÍN
LISTOPAD 2012

Slovíčko pro sbor

Bratři a sestry, členové Horního sboru!

Nastává adventní doba, Vánoce a konec roku. Než se nadějeme, bude tu rok nový a s ním i prodlužující se dny. Přelom roku bývá příležitostí nejen k oslavě a dovolené na horách, ale také k zamyšlení. Zamyšlení nad tím, co nám končící rok přinesl (nebo odnesl) a také zamyšlení nad tím, co v novém roce očekáváme (nebo čeho bychom se v něm raději nedočkali).

Zdá se mi, že často býváme nespokojení, což nám připadá špatné. Ale být nespokojený není samo o sobě něčím špatným. Spíš záleží, kterým směrem svou nespokojenost vrháme. Existuje totiž nespokojenost neplodná, marná a zbytečná. Nespokojenost, která nám přináší jen špatnou náladu a pocit bezvýchodnosti. Ale je naopak nespokojenost tvořivá, nespokojenost, která nás zdravě pudí něco dělat, nic nenechávat jen tak, ale snažit se napravit to, co je špatně.

Apoštol Pavel nás v listu Filipským vyzývá: „Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.“ (Fp 4,6) Zna-

***Co se v denním tisku nedočteme
(a měli bychom):***

"Kdo kradl, ať už nekrade, ale raději přiloží ruce k pořádné práci, aby se měl o co rozdělit s potřebnými. A z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba."

(Ep. Efezským, kap. 4, verše 28 a 29)

mená to snad, že máme být stále se vším spokojeni? Znamená to snad, že se máme tvářit jakoby nic, když se děje něco pro nás nebo pro druhé nepříjemného, zlého? Jistě, že ne! Tak by proti chápání svých slov protestoval i sám apoštol. Věřím, že slova apoštolova jsou namířena právě proti té neplodné nespokojenosti. Jestliže se netrápím nějakou starostí, pak to automaticky neznamená, že něco důležitého pomíjím, neřeším.

Apoštol nás ale nabádá, abychom se ve svých starostech neutápěli. Abychom si je nenechávali přerůst přes hlavu.

Mnohým lidem přinesl

tento rok mnoho starostí – o rodinu, o zdraví, o práci, o živobytí vůbec atd. A mnohý na základě těchto starostí stejně ustaraně a s obavami vyhlíží, co přinese rok nový. Máme však Boží Slovo a to nám ukazuje k tomu, který má celý svět ve své ruce, i když nám to tak často nepřipadá. Naše víra, důvěra v Boží moc skrytou za slovy Bible, nám dodává odvahu stavět se starostem čelem. Ne starosti nám mají přerůstat přes hlavu, ale Kristus sám, který je hlavou své církve.

Tam, kde naše síly a možnosti k řešení našich starostí končí, tam právě nastupuje Duch svatý, Boží moc, která nám dává pokoj do srdce i ve chvílích, kdy se nás zmocňuje nervozita a nepokoj, protože narážíme na něco, co je nad naše síly. Proto platí, že i když za něco prosíme, pak - jak nám připomíná apoštol - zároveň děkujeme. Děkujeme právě za to, že naše pozemské prosby ve věcech, na které nestačíme, smíme předávat tomu, který je větší. On má pro život každého z nás zvláštní smysl, zvláštní cestu a směr.

Jestliže se otočíme dozadu na cestu rokem končícím a smíme vyznat, že Ježíš nás vedl, pak můžeme upřít svůj pohled dopředu k tomu, co nás čeká v novém roce s vírou a jistotou, že nás On také novým rokem provede.

-pč-

Co m.j. proběhlo v říjnu a listopadu

- * 7.10. neděle díkůvzdání
- * 14.10. odpoledne pro starší a nemocné členy sboru
- * 14.10. společné jednání staršovstev Horního a Dolního sboru
- * 19.- 21.10. víkendové setkání dorostu v Senince
- * 25.- 28.10. podzimní víkend mládeže na Krošenu
- * 3.11. seminář ke kurzům Alfa pro mládež (kurzy začnou po Novém roce)
- * 4.11. požehnání Amálce Davidové
- * 4.11. „Pizza párty” - setkání příznivců Fusionu
- * 9.11. ekumenická mládež ve Vsetíně
- * 10.11. konvent Východomoravského seniorátu na Vsetíně (mj. zvolil našeho kurátora V. Buzka na další čtyřleté období opět seniorátním kurátorem)
- * 16.11. setkání valašské mládeže
- * 18.11. sborová neděle (s Radkem Hanákem z Oder)

Co se připravuje

- * 30.11. – 2.12. seniorátní dny mládeže v HS a DS ČCE Vsetín
- * Adventní a vánoční program dle rozpisu na zadní straně Vánočního dopisu
- * Silvestrovský pobyt mládeže
- * 18.1.2013 – zahájení kurzů Alfa pro mládež

Co jsou to kurzy Alfa pro mládež?

Tuto otázku si možná mnohý čtenář položí, když se dozví, že se taková akce chystá u nás ve sboru. Někteří možná už slyšeli o kurzech Alfa bez dalších přívlastků. Někde jsem četl výzvu ke konání kurzů Alfa pod heslem: Pozvat národ na večeři. Důležitou součástí je totiž jídlo.

Kurzy Alfa se zrodily před více než 30 lety v Londýně na půdě místní tradiční anglikánské církve. Původně se jednalo o vzdělávací kurzy pro nové křesťany. Počátkem 90. let vikář Nicky Gumbel z nich vytvořil evangelizační kurz, který má účastníkům nabídnout příležitost prozkoumat smysl života. Celý kurz se odehrává během 10-12 večerních setkání a jedné víkendovky. Po společné večeři účastníci vyslechnou promluvu na některé z křesťanských témat. Následuje rozhovor ve skupinkách u jednotlivých stolů. Kurzy Alfa pro mládež jsou upravené tak, aby byly lépe přístupné současným mladým lidem. Promluvy jsou kratší, častěji se pouští i nějaké video a důležitou součástí programu je i živá či reprodukováná hudba. Důležité je, že je pořádají mladí věřící pro své vrstevníky.

V našem sboru bychom chtěli začít kurzy Alfa pro mládež v pátek 18.1.2013. Je to příležitost ke službě našich vlastních mládežníků, ale i dalších členů sboru, kteří by byli ochotni se na přípravě

večerů podílet – organizačně, finančně i modlitebně. Kurzy chceme zaměřit především na mládež ve věku 15-25 let. Můžete je tedy doporučit svým nevěřícím přátelům, spolužákům, sousedům a známým nebo i svým dětem či vnukům. Kurzy jsou zdarma a není nutné se na ně nějak zvláště přihlašovat. Stačí přijít v pátek 18.1. 2013 v 18 h. do sborového domu Horního sboru ČCE ve Vsetíně.

-pč-

Z jednání staršovstva 24.9.

- * příprava materiálů pro konvent (mj. staršovstvo vyjádřilo souhlas s návrhem změn v církevním zřízení)
- * Schváleno prodloužení smlouvy s Lenkou Mikulíkovou (zajišťuje hlavně skupinu Fusion)
- * schválena opakovaná volba Stanislava Mikulíka jako jáhna sboru a jeho pověření, m.j. pro práci s mládeží
- * schválen návrh na ustavení modlitebního týmu a způsobu, jak je možné sdílet náměty na modlitby, zejména osobní.

Církev se nevyvinula

Založil ji Kristus a do jejího čela postavil Petra s dalšími prostými lidmi. Nepadlo tam ani slovo o majetku. Petr žádný neměl. Církev je postavená na skále a mocnosti pekla ji nepřemohou - to je její ústava. „Běžte do celého světa, učte, křtěte, já jsem s vámi až do skonání světa“, slíbil Kristus a my jsme důkazem,

že se nemýlil. A že přijdou krize a pronásledování, to také řekl hned na začátku. Jsme tady, i když si ji mocní, kterým byla nepřijemná, chtěli podrždit, nebo ji zahubit. Marx před stopadesáti lety „vědecky“ předpovídal, že za 100 let už žádné náboženství nebude. Naši prognostici neumí odhadnout, co bude za dvacet let. Kristus se nebál podívat dva tisíce let dopředu. Ujišťuje nás, že veškerá moc na zemi i na nebi je dána jemu a ručí za to, že Bůh má budoucnost v rukou.

Z knížky Ladislava Kubička: Oslovuji? (Ladislav Kubiček byl lékař a kněz, komunistický vězeň, zabitý v r. 2004 na své faře).

Pokračování vzpomínek na sestru Marii Volkovou

Podle jejích zápisků zpracovala Eva Žárská. (Osmé a poslední pokračování).

S koncem války se přiblížil i konec sirotčince MJH na Vsetíně. Naše církve získala ústavy původně náležející německé Diakonii v Sobotíně, vsetínské, už starší objekty, vyžadovaly po 26letém provozu zásadní opravy. Proto bylo rozhodnuto využít nové možnosti a sirotčinec na Vsetíně zrušit. V květnu 1946 osazenstvo MJH s těžkým srdcem odchází. Brzy se v Sobotíně zabydleli, zvykli si na širší kolektiv i děti z jiných končin naší vlasti a opět zavládla spokojenost. Avšak i tento nový domov měl pouze krátké trvání. Se změnou režimu byla po roce 1948 komunistickými úřa-

dy církvím péče o děti odňata, fakticky zakázána.

Sestra Volková se vrátila na Vsetín o něco dříve, již v lednu 1950, aby neztratila možnost doživotně bydlet v podkrovní světničce původního sirotčince, což jí církev za věrné služby až do smrti vyhradila. Ani tento krok se neobešel bez duchovního zápasu, který vyjádřila básní Vsetín - Sobotín: ... Bože, Ty, odpusť mi tu lásku k Vsetínu / když ji mít nebudu, snad jistě zahynu. / V Sobotín posli si vhodnější dělnici, / mně, prosím, ponechej vsetínskou vinici, / vždyť všude na světě, ať je to kdekoli, / vše hlásá slávu Tvou v dáli i okolí ... / Však mám-li odejít dle Tvoje rady, pokyn dej, poslechnu, bojím se zradě ...

Než i odsud se musela stěhovat. Objekty, které později převzalo JZD, bez oprav chátraly a byly v r. 1960 zbourány v rámci příprav pro rozsáhlou bytovou výstavbu. Na několik let zachránila její prosba pouze několik stromů rostoucích u sirotčince. Bez nich lze nyní jen těžko najít místo, kde kdysi stával.

Tím skončilo vrcholné období života naší milé Marie. Není nám dáno žít trvale na vrcholu. Do smrti jí zbývalo ještě šestnáct let. Jak je prožívala? O tom je už méně písemných podkladů. Něco vyčteme z básní a svědectví dosud žijících dětí z domova. V žádném případě nepřežívala! Takový postoj neměl v jejím životě místo.

Od r. 1950 do r. 1957 pracovala v n. p. MEZ Vsetín. Ani tam její

drobná postava svačínářky nezapadla, jak můžeme vyčíst z několika básní. Jedna jí dokonce pomohla jako kdysi dávno o Velkém pátku: „Tři-cet lahví v dvou nosičích / ruce jako z olova. / Krk nabíhá / v boku píchá / je to píseň molová. // Když potkáš tu svačínářku, / křiví se jak paragraf/ oči plné stesku, nářku/ těžké je to ouvej, ach. / ... Koupím já si vozík sama, / ať se PÁNI zastydí / místo šatů - bude vozík, / pěkný modrý. Uvidí! // Zdraví je mi nade všechno / a já musím pracovat,/ důchod malý, roku mnoho, / musím se já šanovat !!! (pozn. nakonec jí podnik vozík proplatil).

Ani bývalí chovanci nezapomínali, scházeli se o výročích, narozeninách, vzpomínali a děkovali. Nejen to, při přípravě pohřebního kázání si bratr farář J. Staněk poznamenal, „i pomohli v těžkých chvílích.“ Ani pozornosti pracovníků pohřební služby neušla velká účast „pozůstalých“. V rodině a vnučce jedné z děvčat ze vsetínského sirotčince, našla i ona svou vnučku: „Znám jedno děvčátko / Vlastička jméno má/ očka jako jiskřičky / tváře jako růžičky /... Ty ke mně lneš a k tobě já, / toť věru divná věc, / ty mládě - já stará, / máme se rády přec. // Padesátka co dělí nás/ jako kdyby nebyla./ Růžičko, květe voňavý,/ pro mne jsi se rozvila.

V její pozůstalosti se zachovala řada básní, které jsou svědectvím o jejím hlubokém a láskyplném vztahu k dětem. Při vši své práci žila dost osaměle, nebylo vždy se komu

svěřit, proto: Písně, moje písně, / neopouštějte mne / často v dobách tísně / družky moje věrné ...

V listopadu r. 1959 jí byl přidělen pokojík ve starším domě na ul. Palackého, který byl v r. 1978 na základě zcela nesmyslných záměrů tehdejších úřadů zbytečně zbořen. Nejvíce oceňovala, že se nacházel v těsné blízkosti obou evangelických kostelů, do nichž tak ráda a věrně chodívala. V té době pracovala jako dobrovolná pečovatelka a pomáhala i další zajímavé člence našeho sboru, sestře Opočenské, dceři již zmíněného rady, která nemocná a prakticky slepá trávila poslední léta života ve svém křesle. Když se i odsud musela již ne zcela zdravá přestěhovat na nové sídliště, nejvíce jí trápilo, že bude mít daleko do kostela, a že ne vždy jí cestu zdraví dovolí. „Nejsem tu spokojená, snad až bude vše v pořádku. Nejvíce mne mrzí, že mám daleko do města. Půl hodiny neděli co neděli do kostela a já do kostela musím (podtrženo), ... Neděli co neděli mě potěšovalo společenství bratří a sester. ... Musím až do konce svého života zůstat věrná Pánu. On mi jistě pomůže, dokud to bude jeho svatá vůle.“

Služebnicí věrnou a dobrou zůstala až do konce a nebeský Otec ji neopustil. My jsme si spolu s ní mohli vděčně připomenout i celý „oblak svědků ...“

Zpráva z partnerského sboru v Cumberlandu

Od začátku naší spolupráce na jaře 2011 byl sbor veden dočasným (zastupujícím) farářem, bratrem Robertem Gamble. Naše sestry a bratři dlouho čekali, než jim bude přidělen nový farář. V srpnu nám přišla zpráva, že už byl vybrán a zvolen nový farář pro sbor v Cumberlandu. Vlastně se jedná o farářku, jmenuje se Caroline Kelly. Dne 30.7. sestra farářka Caroline Kelly poprvé kázala v našem spřáteleném sboru a ten ji zvolil v poměru 85:1. Nová farářka začala ve sboru pracovat 25.9. 2012. Naši bratři a sestry z Cumberlandu děkují všem, kteří se za výběr jejich nového faráře přimlouvali. Prosí i nadále o přimluy za novou farářku a jejího manžela. Také za jejich bývalého faráře bratra

Roberta Gamble a jeho ženu Julii, kteří se chystají cestovat po USA a získávat finanční podporu pro práci s osiřelými dětmi na Ukrajině. Prosíme, přimlouvejte se za celý sbor v Cumberlandu.

V říjnu náš sbor poslal nové sestře farářce pozdrav a přání do její nové služby. Nedávno nám sestra Caroline Kelly napsala, že děkuje za pozdravy z našeho sboru. Nyní se i se svým manželem postupně seznamují se svým novým sborem. Také by se ráda osobně setkala se členy našeho sboru a doufá, že to nebude dlouho trvat.

18. listopadu proběhla v Cumberlandském sboru instalace nové farářky.

Hana Sivková

Okénko do církve:

Co je víra (z internetových stránek naší církve): Základem křesťanské víry je přesvědčení, že Ježíšův příběh neskončil jeho popravou na kříži, nýbrž vyvrcholil vzkříšením, jímž se Bůh k Ježíšovi a jeho cestě přiznal a projevil svoji moc. Ta překonává smrt a spolu s ní i lidskou vinu, nespravedlivou Ježíšovou smrtí odhalenou. Tato víra vyrostla z prožitku nového setkání se vzkříšeným Ježíšem brzy po jeho ukřižování a v dějinách se osvědčila v existenci společenství – církve. Křesťanská víra je živým vztahem k Bohu. Není pouhým přesvědčením o Boží existenci. Z tohoto vztahu pak vyplývá pohled na svět, který je chápán jako Bohem stvořený a jeho dobrou vůlí opatrovaný. Vyplývá z něj i mravní orientace v životě. O víře v křesťanském pojetí lze tedy mluvit ve dvou odstínech: jednak - komu křesťané věří, a pak - čemu křesťané věří. Víra se tak stává vztahem existenciální důvěry a poslušnosti vůči Bohu, a obsahuje také výpověď o Bohu, o světě a o lidech.

Tento obsah víry je zachycen ve stručnějších i rozsáhlejších vyznáních či konfesích.

Okénko k sousedům

V Domě kultury se v neděli schází misijní stanice sboru Apoštolské církve z Valašského Meziříčí s výjimkou první neděle v měsíci, kdy bývá celosborové shromáždění. Pastorem (představitelem sboru) je

br. Tomáš Hasmanda. Na Vsetíně bývá účast kolem 50 dospělých a 30 dětí. Součástí bohoslužeb jsou chvály (vedené hudební skupinkou), svědectví, modlitby (i v jazycích) a výklad Božího slova. AC je evangelikální, letniční církev.

Za měřítko víry a křesťanského života přijímá AC Písmo svaté, jako jedinou věroučnou základnu. Křtí ponořením ty, kdo věří a vyznávají svou víru v Ježíše Krista jako Božího syna, svého Pána a Spasitele. V učení a praxi se kromě klasických křesťanských zásad zdůrazňuje osoba Ducha Svatého v životě jednotlivce i církve. Všechny, kdo uvěřili v Ježíše Krista, prožili odpuštění hříchů a jsou Jeho následovníky, považuje AC za součást církve Kristovy a tedy své bratry a sestry. V čele církve je biskup, sbory jsou však prakticky samostatné. Církev eviduje v současné době 43 sborů, 49 misijních stanic a 64 diaspor.

První letniční sbory na našem území vznikly kolem r. 1910 na Těšínsku, kde se skupina křesťanů z různých církví začala scházet ke studiu Božího slova, k modlitbám a prosbám za zmocnění k duchovní práci. Mluvení v jazycích přijali jako Boží pověření k další práci. Skupiny byly registrovány jako Spolek rozhodných křesťanů. Po zákazu spolků za války a znovu po roce 1948 působili jejich členové většinou v rámci sborů Jednoty bratrské či baptistů, uznání a registrace jako samostatná církev se dočkali až po roce 1989.

Apoštolská církev zařazuje známé aktivity: Royal Rangers (kluby dětí a mládeže), Teen Challenge (pomoc narkomanům) a Nehemia (misie, zejména na Ukrajině).

Na Vsetíně byl také samostatný sbor AC, který byl původně založen jako sbor „Slova života“ a pod AC přešel asi před šesti lety. Sídli v Dělnickém domě, Kazatelem byl Marián Staněk. Sbor však v současné době již oficiální stránky Apoštolské církve nevidují.

Okénko do Diakonie

Byly dokončeny stavební úpravy zahrady u domova Jabloňová na Strmé ulici, které umožní přístup do přírody i lidem s omezenou pohyblivostí.

Staršovstva Horního a Dolního sboru na své společné schůzi zvolila na další čtyřleté období novou dozorčí radu Diakonie Vsetín. A to: Za město Vsetín Květoslavu Othovou, za odborníky MUDr Pavla Volčička a ing. Evu Ludvíčkovou, za Horní sbor Pavla Čmelíka a Jana Davida, za Dolní sbor Bronislava Czudka a Petru Havelkovou.

Z tradičních akcí pro veřejnost, které na podzim pořádala Diakonie, zaujaly nejvíce „Pochod broučků“, výstava fotografií „Šumný Vsetín“ a veřejná dobročinná aukce.

Ze sborové kuchyně

V neděli 4. listopadu odpoledne to ve sborovém sále krásně vonělo. Pro skupinu Fusion a pro ty, kdo se přišli podívat na nácvik této skupiny, se pekla pizza. Těsto dělali dobrovolníci pod vedením Dana Paly již v sobotu a v neděli se upeklo a snědlo kolem 30 velkých „placek“ této pochoutky.

Humor za kostelem

Vypráví student: „Ten náš profesor o sobě říká, že je ateista, ale mně se to nezdá. Když mne zkoušel, tak při každé mé odpovědi obrátil oči k nebi a říkal Pane Bože!“

Malá Klárka si prohlíží scvrklý obličej babičky a pak se zeptá: „Babičko, stvořil mě taky Pán Bůh?“

„No ovšem, děvčátko.“

„A tebe taky?“

„Ano, mne také.“

„To teda pracuje Pán Bůh teď mnohem lépe.“

Adresa sboru:
Palackého 156, Vsetín
tel. 571411722

www.hornisbor.cz
vsetin-horni@evangnet.cz

V kanceláři nás najdete ve všední dny od 9 do 12 hod., v pondělí a středu také od 13 do 17 hod., nebo podle domluvy.

Příspěvky předávajíte osobně členům redakční rady (Pavel Čmelík, Stanislav Mikulík, Jan David) nebo mailem na adresu: jendadavid@seznam.cz.
Sazba: Daniel Fojtů
tisk: Exodus * Neprodejné